

Informe jurídic emès a petició de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública en relació amb la reclamació per la denegació de l'accés a còpia de les sentències en què hagi estat part un ens local en matèria de l'impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana notificades pels Jutjats contenciós administratiu de Barcelona entre els dies 01/01/2020 i el dia 31/07/2020

La Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (GAIP) demana a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) que emeti un informe sobre una reclamació presentada en relació amb la denegació de l'accés a còpia còpia de les sentències en què hagi estat part un ens local en matèria de l'impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana notificades pels Jutjats contenciós administratiu de Barcelona entre els dies 01/01/2020 i el dia 31/07/2020.

Analitzada la sol·licitud, que s'acompanya d'una còpia de l'expedient administratiu tramitat davant la GAIP, d'acord amb l'informe de l'Assessoria Jurídica emeto l'informe següent:

Antecedents

1. En data 1 d'agost de 2020 un ciutadà va presentar a un ens local una sol·licitud per la qual demanava l'accés a la informació següent: *“De conformidad con la Ley de Transparencia, intereso me faciliten, debidamente dissociadas de datos personales, copia de todas las sentencias en que haya sido parte(...), en materia de Impuesto sobre el Valor de los Terrenos de Naturaleza Urbana, notificadas por los Juzgados contenciosos administrativos de Barcelona, entre el día 01/01/2020 y el día 31/07/2020”.*
2. En data 3 de setembre de 2020 l'ens local notifica al ciutadà la resolució per la qual desestima la sol·licitud d'accés a la informació *“donat el gran volum d'informació que demana amb una simple acotació temporal, la necessitat de dur a terme una complexa acció de reelaboració prèvia per dissociar les dades personals i també per analitzar si contenen informació afectada pel secret tributari o l'accés a la qual perjudiqui algun dels interessos previstos a l'article 14 LTAIBG, i el fet que els criteris i doctrina dels diferents jutjats i tribunals siguin públics i de fàcil accés, d'acord amb els antecedents que figuren a l'expedient”.*
3. En data 3 de setembre de 2020 el ciutadà presenta davant la GAIP una reclamació contra l'ens local per la denegació de l'accés a la informació sol·licitada.
4. En data 17 de setembre de 2020 la GAIP tramet a aquesta Autoritat l'expedient relatiu a la reclamació i sol·licita informe en relació amb la sol·licitud presentada

Fonaments Jurídics

I

De conformitat amb l'article 1 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, l'APDCAT és l'organisme independent que té per objecte garantir, en l'àmbit de les competències de la Generalitat, els drets a la protecció de dades personals i d'accés a la informació que hi està vinculada.

L'article 42.8 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, que regula la reclamació contra les resolucions en matèria d'accés a la informació pública, estableix que si la denegació s'ha fonamentat en la protecció de dades personals, la Comissió n'ha de emanar informe a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, el qual ha de ser emès en el termini de quinze dies.

Per això, aquest informe s'emet exclusivament pel que fa a la valoració de la incidència que l'accés sol·licitat pot tenir respecte de la informació personal de les persones afectades, entesa com qualsevol informació sobre una persona física identificada o identificable, directament o indirectament, en particular mitjançant un identificador, com per exemple un nom, un número d'identificació, dades de localització, un identificador en línia o un o diversos elements propis de la identitat física, fisiològica, genètica, psíquica, econòmica, cultural o social d'aquesta persona (art. 4.1 del Reglament 2016/679, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46/CE (Reglament general de protecció de dades, en endavant RGPD).

Per tant, queda fora de l'objecte d'aquest informe qualsevol altre límit o aspecte que no afecti les dades personals que constin en la informació sol·licitada.

El termini transcorregut per a l'emissió d'aquest informe pot comportar una ampliació del termini per resoldre la reclamació, si així ho acorda la GAIP i es notifica a totes les parts abans que conclougui el termini per resoldre.

En conseqüència, el present informe s'emet en base a les esmentades previsions de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades i la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

D'acord amb l'article 17.2 de la Llei 32/2010, aquest informe es publicarà al web de l'Autoritat un cop notificat a les persones interessades, amb l'anonimització prèvia de les dades personals.

II

El reclamant sol·licita a l'ens local , segons consta en la documentació que acompanya a la reclamació, que es reproduïx a l'antecedent 1 d'aquest informe, que *"De conformidad con la Ley de Transparencia, intereso me faciliten, debidamente disociadas de datos personales, copia de*

todas las sentencias en que haya sido parte (...), en materia de Impuesto sobre el Valor de los Terrenos de Naturaleza Urbana, notificadas por los Juzgados contenciosos administrativos de Barcelona, entre el día 01/01/2020 y el día 31/07/2020”.

En primer lloc cal tenir en consideració que la comunicació d'informació que contingui dades personals és un tractament de dades que s'ha d'adequar als principis de l'RGPD.

L'article 5.1.a) de l'RGPD estableix que tot tractament de dades personals ha de ser lícit, lleial i transparent en relació amb l'interessat (principi de licitud, lleialtat i transparència). D'acord amb l'article 6.1 de l'RGPD per a dur a terme un tractament cal comptar amb una base jurídica que legitimi aquest tractament, ja sigui el consentiment de la persona afectada, ja sigui alguna de les altres circumstàncies, com ara que *“el tratamiento es necesario para el cumplimiento de una obligación legal aplicable al responsable del tratamiento”* (lletra c).

Tal com es desprèn de l'article 6.3 de l'RGPD i recull expressament l'article 8 de Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals (LOPDGDD), el tractament de dades només podrà considerar-se fonamentat en aquestes bases jurídiques de l'article 6.1. c) i e) de l'RGPD quan així ho estableixi una norma amb rang de llei.

Alhora, l'article 86 de l'RGPD disposa que *“los datos personales de documentos oficiales en posesión de alguna autoridad pública u organismo público o una entidad privada para la realización de una misión en interés público podrán ser comunicados por dicha autoridad, organismo o entidad de conformidad con el Derecho de la Unión o de los Estados miembros que se les aplique a fin de conciliar el acceso del público a documentos oficiales con el derecho a la protección de los datos personales en virtud del presente Reglamento.”*

L'article 18 de la Llei 19/2014 (en endavant LTC), estableix que *“les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”* (apartat 1).

L'article 2.b) LTC defineix “informació pública” com *“la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”*.

En termes similars es pronuncia la Llei estatal 19/2013 en els seus articles 12 (dret d'accés a la informació pública) i 13 (informació pública).

Advertir que, tot i que les sentències dels Jutjats contenciosos administratius de Barcelona reclamades, no sigui informació elaborada per l'ens local, en la mesura que es tracti d'informació en el seu poder per haver intervingut en aquests processos judicials com a part, seria informació pública d'acord amb la definició de l'article 2.b) LTC, i per tant, estaria sotmesa al dret d'accés (art.18 LTC).

El dret d'accés no és un dret il·limitat sinó que d'acord amb l'article 20 i següents de l'LTC, aquest dret pot ser denegat o restringit per les causes expressament establertes a les lleis, en concret, si la informació conté dades personals caldrà aplicar el que preveuen els articles 23 i 24 de la mateixa norma.

Ara bé, en el cas que ens ocupa, el reclamant sol·licita la informació prèviament dissociada, és a dir eliminant de la mateixa les dades personals que hi puguin constar, de tal manera que, despullada de la informació personal que hi pugui contenir, la normativa de protecció de dades no impediria l'accés a la informació objecte de la reclamació.

IV

Per altra banda, cal tenir en consideració que dintre de les obligacions de publicitat activa que recull l'article 10 de l'LTC, pel que fa la transparència en les decisions i actuacions de rellevància jurídica, la lletra h) de l'apartat primer d'aquest article requereix a les administracions a fer públiques ***“Les resolucions administratives i judicials que puguin tenir rellevància pública i les resolucions judicials definitives que afectin les persones obligades al compliment d'aquesta llei i dels projectes de reglament.”***

Respecte a l'abast de la publicitat de les resolucions judicials cal tenir en consideració que tant a la Constitució Espanyola (art. 120) como a la Llei Orgànica del Poder Judicial (art. 232.1) es recull el principi general de la publicitat de les actuacions judicials, malgrat això aquest principi es matisa en la mateixa Llei Orgànica del Poder Judicial quan limita als interessats l'accés a les actuacions judicials (art. 234.2) per bé que aquesta publicitat s'ha de posar en connexió amb el dret de les parts a la tutela judicial efectiva per part de Jutges i Tribunals.

És la mateixa Llei Orgànica del Poder Judicial que a l'article 235 bis que regula expressament que *“el acceso al texto de las sentencias, o a determinados extremos de las mismas, o a otras resoluciones dictadas en el seno del proceso, sólo podrá llevarse a cabo previa disociación de los datos de carácter personal que los mismos contuvieran y con pleno respeto al derecho a la intimidad, a los derechos de las personas que requieran un especial deber de tutela o a la garantía del anonimato de las víctimas o perjudicados, cuando proceda”*.

Les excepcions a aquesta norma venen recollides a l'article 235 ter de la Llei Orgànica del Poder Judicial, que preveu:

“1. Es público el acceso a los datos personales contenidos en los fallos de las sentencias firmes condenatorias, cuando se hubieren dictado en virtud de los delitos previstos en los siguientes artículos:

a) Los artículos 305, 305 bis y 306 de la Ley Orgánica 10/1995, de 23 de noviembre, del Código Penal.

b) Los artículos 257 y 258 de la Ley Orgánica 10/1995, de 23 de noviembre, del Código Penal, cuando el acreedor defraudado hubiese sido la Hacienda Pública.

c) El artículo 2 de la Ley Orgánica 12/1995, de 12 de diciembre, de Represión del Contrabando, siempre que exista un perjuicio para la Hacienda Pública estatal o de la Unión Europea.

2. En los casos previstos en el apartado anterior, el Secretario Judicial, emitirá certificado en el que se harán constar los siguientes datos:

- a) *Los que permitan la identificación del proceso judicial.*
- b) *Nombre y apellidos o denominación social del condenado y, en su caso, del responsable civil.*
- c) *Delito por el que se le hubiera condenado.*
- d) *Las penas impuestas.*
- e) *La cuantía correspondiente al perjuicio causado a la Hacienda Pública por todos los conceptos, según lo establecido en la sentencia.*

Mediante diligencia de ordenación el Secretario Judicial ordenará su publicación en el "Boletín Oficial del Estado".

3. Lo dispuesto en este artículo no será de aplicación en el caso de que el condenado o, en su caso, el responsable civil, hubiera satisfecho o consignado en la cuenta de depósitos y consignaciones del órgano judicial competente la totalidad de la cuantía correspondiente al perjuicio causado a la Hacienda Pública por todos los conceptos, con anterioridad a la firmeza de la sentencia".

No es pot oblidar tampoc que la normativa de protecció de dades atorga una consideració especial a la informació relativa a la comissió d'infraccions penals, així l'article 10 de l'RGPD estableix que:

"El tratamiento de datos personales relativos a condenas e infracciones penales o medidas de Seguridad conexas sobre la base del artículo 6 apartado 1, solo podrá llevarse a cabo bajo la supervisión de las autoridades públicas o cuando lo autorice el Derecho de la Unión o de los Estados miembros que establezca garantías adecuadas para los derechos y libertades de los interesados. Solo podrá llevarse un registro de condenas penales bajo el control de las autoridades públicas."

I, si atenem a la normativa de transparència, l'article 23 de l'LTC estableix que les sol·licituds d'accés a la informació han de ser denegades si *"la informació a la que es vol accedir conté dades personals especialment protegides, com ara les relatives a la ideologia, l'afiliació sindical, la religió, les creences, l'origen racial, la salut i la vida sexual, i també les relatives a la **comissió d'infraccions penals o administratives que no comportin amonestació pública a l'infractor, llevat que l'afectat hi consenti expressament per mitjà d'un escrit que ha d'acompanyar la sol·licitud"**.*

La normativa esmentada existeix una obligació de publicitat activa de les resolucions judicials en els termes de l'article 10.1.h) de la LTC, publicitat que estarà sotmesa als mateixos límits establerts per l'article 20 i següents de l'LTC, especialment els relatius a la protecció de dades de caràcter personal, tal com estableix l'article 7.1 de l'LTC.

Per tant, les administracions públiques, en la publicació de la informació relativa a les resolucions judicials que les afectin hauran de portar a terme aquesta tasca d'anonimització de les dades personals que hi constin.

Cal tenir present que, perquè l'anonimització pugui ser considerada suficient als efectes de la normativa de protecció de dades, les administracions públiques han d'eliminar la informació que permeti identificar directa o indirectament les persones afectades.

Conclusions

La normativa de protecció de dades no impediria l'accés del reclamant a les sentències en que hagi estat part l'ens local, en matèria de l'impost sobre l'increment de Valor dels Terrenys de Naturalesa urbana, notificats pels Jutjats contenciós administratiu de Barcelona durant el període sol·licitat, amb la prèvia dissociació de les dades personals contingudes.

Barcelona, 2 d'octubre de 2020